

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL SUNIČ, 421 7th St., Calumet, Mich.
Podpredsednik: IVAN GERM, P. O. Box 57, Bradock, Pa.
Glavni tajnik: JURIJ L. BROŽIĆ, Box 244, Ely, Minn.
Pomožni tajnik: ANTON GERZIN, 306 Pine St. Hibbing, Minn.
Blagajnik: IVAN GOVZE, Box 105, Ely, Minn.

NADZORNIKI:

FRAN MEDOS, predsednik nadzornega odbora,
9478 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.
IVAN PRIMOŽIČ, II. nadzornik, Box 641, Eveleth, Minn.
IVAN KERŽISNIK, III. nadzornik, Box 138, Burdine, Pa.

POROTNI ODBOR:

JAKOB ZABUKOVEC, predsednik porotnega odbora,
4824 Blackberry St., Pittsburgh, Pa.
MIHAEL KLOBUČAR, II. porotnik, 115, 7th St., Calumet, Mich.
JOŠIP PEZDIRC, III. porotnik, 1401 So. 13th St., Omaha, Neb.
Vrhovni zdravnik Jednote: DR. MARTIN J. IVEC, 711 N. Chicago Street, Joliet, Ill.

Krajevna društva naj blagovolijo pošiljati vse dopise premembre udov in druge listine na glavnega tajnika: GEORGE L. BROZICH Box 424, Ely, Minn., po svojem tajniku in njenem drugem.

Denarne pošiljke naj pošljajo krajevna društva na blagajnika: JOHN GOUZE Box 105, Ely Minn., po svojem zastopniku in nobenem drugem. Zastopniki krajevnih društev naj pošljajo duplikat vseake pošiljke tudi na glavnega tajnika Jednote.

Vse pritožbe od strani krajevnih društev Jednote ali posameznikov naj se pošljajo na predsednika porotnega odbora: JAKOB ZABUKOVEC, 4824 Blackberry St. Pittsburgh, Pa. Pridejani morajo biti natančni podatki vseake pritožbe.

Društveno glasilo je: "GLAS NARODA".

CRTANI.

Iz društva sv. Sreca Jezusa št. 2 v Ely, Minn., 29. sept.: Alojzij Kojančič cert. 434 I. razred.

Iz društva sv. Martina št. 44 v Barbertonu, Ohio, 15. sept.: Fran Torej cert. 5093 I. razred.

Iz društva sv. Janeza Krstnika št. 37 v Clevelandu, Ohio, 23. sept.: Fran Krčev cert. 3031.

Iz društva sv. Florjana št. 64 v South Range, Mich., 23. sept.: Martin Baer cert. 5466 I. razred.

Iz društva sv. Jožefa št. 12 v Pittsburghu, Pa., 15. sept.: Ferdinand Bradac cert. 4625 II. razred.

Iz društva sv. Alojzija št. 56 v Superiorju, Pa., 21. sept.: Emil Trofenski cert. 4666, Anton Kovačič cert. 4484 I. razred, Josip Toplak cert. 4937 I. razred.

Iz društva sv. Alojzija št. 31 v Braddocku, Pa., 21. sept.: Fran Šeškar cert. 912 I. razred.

Iz društva sv. Ime Jezus št. 25 v Evelethu, Minn., 6. sept.: Fran Lazar cert. 1713 I. razred.

PRESTOPILI.

Od društva sv. Petra in Pavla št. 35 v Lloydellu, Pa., k društву sv. Janeza Krstnika št. 37 v Clevelandu, Ohio, 23. sept.: Fran Mivšek rojen 1883 cert. 4121 I. razred. Prvo društvo šteje 50, drugo 94 udov.

Od društva sv. Jožefa št. 21 v Denverju, Colo., k društву sv. Barbare št. 47 v Aspenu, Colo., 23. sept.: Anton Bran rojen 1874 cert. 4945 I. razred. Prvo društvo šteje 94, drugo 80 udov.

Od društva sv. Jožefa št. 53 v Little Falls, N. Y., k društву sv. Jožefa št. 29 v Imperiu, Pa., 15. sept.: Ivan Spačapan rojen 1887 cert. 3724 I. razred. Prvo društvo šteje 26, drugo 79 udov.

Od društva sv. Petra in Pavla št. 35 v Lloydellu, Pa., k društву sv. Sreca Jezusa št. 2 v Ely, Minn., 18. sept.: Fran Dejak rojen 1884 cert. 4491 I. razred. Prvo društvo šteje 88, drugo 162 udov.

Od društva sv. Petra in Pavla št. 35 v Lloydellu, Pa., k društву sv. Cirila in Metoda št. 16 v Johnstownu, Pa., 24. avg.: Fran Bavdek rojen 1886 cert. 2963. Prvo društvo šteje 90, drugo 97 udov.

Od društva sv. Barbare št. 39 v Roslyn, Wash., k društву sv. Barbare št. 3 v La Salle, Ill., 16. sept.: Mihail Horvat rojen 1885 cert. 2338 II. razred. Prvo društvo šteje 159, drugo 65 udov.

Od društva sv. Jožefa št. 17 v Aldridge, Mont., k društву Marija Zvezda št. 32 v Black Diamondu, Wash., 10. sept.: Bernard Schmalz rojen 1868 cert. 1320 I. razred. Prvo društvo šteje 61, drugo 74 udov.

Od društva sv. Štefana št. 58 v Cokedale, Mont., k društву sv. Jožefa št. 17 v Aldridge, Mont., 20. sept.: Ivan Kosteles rojen 1875 cert. 2817 I. razred. Prvo društvo šteje 22, drugo 61 udov.

Od društva sv. Janeza Krstnika št. 37 v Clevelandu, Ohio, k društву sv. Jožefa št. 12 v Pittsburghu, Pa., 14. sept.: Anton Rolt rojen 1868 cert. 5100 I. razred. Prvo društvo šteje 84, drugo 105 udov.

Od društva sv. Alojzija št. 13 v Baggaleyu, Pa., k društву sv. Jožefa št. 12 v Pittsburghu, Pa., 18. sept.: Ivan Vogar rojen 1879 cert. 4138 I. razred. Prvo društvo šteje 30, drugo 105 udov.

Od društva sv. Barbara št. 47 v Aspenu, Colo., k društву sv. Jožefa št. 21 v Denverju, Colo., 28. sept.: Karol Kužič rojen 1874 cert. 3846 I. razred. Prvo društvo šteje 90, drugo 97 udov.

Od društva sv. Štefana št. 58 v Cokedale, Mont., k društву sv. Alojzija št. 43 v East Heliu, Mont., 26. sept.: Ljudevit Čamp rojen 1883 cert. 4470 I. razred. Prvo društvo šteje 84, drugo 105 udov.

Od društva sv. Cirila in Metoda št. 9 v Calumetu, Mich., k društву sv. Florjana št. 64 v South Range, Mich., 18. sept.: Marija Lovrin cert. 2540, Katarina Muhič cert. 842. Prvo društvo šteje 130, drugo pa 21 eliane.

MILJ. L. BROŽIĆ, glavni tajnik.

DRUGOSTI

KRANJSKE NOVICE.

Siloviti cigani, 3. okt. popoldne so prišli eigani Karel Petan, Albert Breščak, Alojzij Breščak in Golubjek Šeger v gostilno Ilyana Slibarja v Kovoru pri Tržiču in pili žganje v veži. Kdo je Alojzij Breščak prosil Slibarco za milostino, mu ni hotela nujesar dat, ampak ga opomnila, naj gre delat, pa mu ne bo treba beračati. Vsele tega so cigani zrogvali in začeli metati pest debelo kamenje v hišo in v okna. Ko je prišel na klekanje Slibarice njen mož domov, so ga napadli vši širje cigani in Seger je potegnil že dolg nož, da bi ga zabodel. Slibarja se je posrečilo izigrati se eiganom.

Star študent študira na novomeški gimnaziji v sedmem razredu. Ta je upokojeni žandarmerijski stražar Štefan Bratovič, star 44 let. Vstopil je v imenovan zavod in je reden učenec. —

Nevarna tatica arretovana. Dne 10. oktobra je bila arretovana Jera Belentin, rojena v Migeski gori, občina Mirn. Bila je že opetovana kaznovana. Navedenka je prišla k neki kmetiji v ljubljanski okolici, pri kateri je prosila podpore. Kmetica je Belentinski je verjel, jim izročil 100 gld., pre-

novi začela tožiti, da tudi nji ne gre dobro, ker ima mnogo otrok. Belentinova je nato začela kmetici pripovedovati, da ima mnogo dobrih gospes v mestu in jo nagovorila, da je svoja dva otroka pustila z njo, češ, da bode dobila zanja obleke. Preslepla je še celo kmetico, da ji je pustila dobro obleko. Belentinova je na to odsla z otokom proti mestu. Popustila pa je že v Šiški obhada in pogehnila s posojeno obleko. Policieja v Šiški je izročila otroka materi. Slepak pa je aretovala ljubljanska policija.

Kje bo stalo nova magistrat po slojje v Ljubljani? Nova magistrat po poslojje, katerega nameravajo v par letih graditi v Ljubljani, bo stala na prostoru bivše garnizonske bolnice na Dunajski cesti.

Umrl je v delžni bolničnici v Ljubljani oni Rupar iz Litije, ki se je posredoval s ostrelj s puško.

Nesreča na južnem kolodvoru v Ljubljani. Dne 10. oktobra je pedel na južnem kolodvoru v Ljubljani v neko jame Iv. Cerkovnik in se na njo hudo poškodoval.

Utopljenko 45-let staro so našli v Savi pri Litiji.

Pogrešajo pred 10 dnevi iz blazne odpisno soproge pekovskega mojstra M. Okorn iz Domžal.

Domobraska vojašnica v Ljubljani brez napisa. Vojska uprava noče na ljubljanskim domobraskim vojašnicam praviti na prvem mestu slovenskega napisa in na drugem nemškega; za to sploh ne bo nobenega napisa.

Na Bledu. Letos je bilo od 1. maja do 30. sept. na Bledu 3500 tujev, 1. 1905 jih je bilo 2914, torej letos več za 586.

PRIMORSKE NOVICE.

Nevarno je po gostilnah dremati, saj v Trstu. Sobičnik Jamnik se ga je ob 11. uri zvečer v neki tržaški gostilni malo navlekel, naslonil svojo težko glavo na mizo in zadremal. Ko je zbudil, sta bila glava in tudi žep malo lažja; neznanec mu je namreč ukral z žepa osem kron.

Huda ljubinka. 18letna Romilda Facehini v Pulu je tako lepo, a skrajno nervozno dekle. Zaljubila se je v nekega vdoveca, ta jo je zapeljal, potem pa od nje ničesar več hotel vedeti, češ, da je preveč "eksaltirana". Romilda mu je to hudo poplačala; počakala ga je na takozvanimi Potraueji in ga z britvijo strašno obrezala. Vsega krvavega so odpeljali v bolničko.

Bolgarske namere. Gledate reskrpta bolgarskega kneza ob orožnih vajah piše vladno bolgarsko glasilo "Novjek": Za čase bolgarskih vojaških vaj so nastale neutemeljene govorice o vojuhnamenih Bolgarije. Bolgarska kneževina nima, ko pomnožuje svojo armado nikakega pustolovnega namena, marveč pomnožuje svojo armado le za jamstvo miru in mirnega kulturnega razvoja. — Kakor poročajo skoraj vsi inozemski listi, so zadnje bolgarske vojaške vaje napravile na tuje vojaške ataseje izredno dober utis. Bolgarska armada je na Balkanu najboljša in tudi mobilizacija dobre gre. Na vsak način si je Bolgarija s tem pri inozemskih državah pridobil velik ugled. Uradnim bolgarskim in turškim zagotavljanjem nihče ne veruje. Turki se boje, da ne bi se Bolgarija proglašla za neodvisno. Baje Angleška ni tej misli prav; niti nasprotna in tudi druge države. Turčija še vedno vpoklicuje svoje redne polke.

Sole v Bosni in Hercegovini — pa na Bolgarskem. Bolgarsko in Bosna in Hercegovino so bile nekako v istem času rešene izpod turškega jarma.

Pravijo, da se napredek dežele najlepše in najlože opaža in ocenjuje po številu ljudskih šol. Če je tako, je zanimivo vedeti tudi to: Bolgarska je od svoje osvoboditve pa do danes postavila 4700 šol, Bosna in Hercegovina pa 450! Na Bolgarskem pride ena šola na 862 prebivalcev, v Bosni in Hercegovini pa na 7000. Seve, da se v Bosni in Hercegovini troši malo za šolstvo, zato pa vidiš na Bolgarskem tem večji napredek v narodne polke.

Napaden in tehen je bil 20letni Al. Persolja tako, da so ga moral prepečati v goriško bolnišnico; vsaj sam je tako izpovedal. Persolja je dozna iz Br.

Z nožem v hrbet je bil ranjen neki Štefan Luznik, ki se je prišel zdraviti v goriško bolnišnico. Baje sta ga napadla dve ženske.

Namesto v zapor je šel raji proti Krmnemu 22letni Alojzij Selva. Na pet dni zapora je bil obsojen, ker je razsajal in razbijal po mestu. Ko je dobil prijazno povabilo, naj nastopi zapor, jo je popihal v Krmn. Poklican je bil k vojakom in to dnu je moško peljal proti Trstu. Ali na goriškem južnem kolodvoru ga je zlagalo bistro oko postave, ko je nekako prezirljivo gledal iz okna na peron, češ, pa sem se zmurnil, pri vojakih me morda ne dobjio. Redar je ukazal mož izstopiti ter ga je odgnal v inknu. Kadar odpravil z njim oblast v Gorice, kar ima odpraviti, potem pojde Selva lahko služiti vojake.

STAJERSKE NOVICE.

Rešitelj cele vasi. Dne 6. oktobra okoli 6. ure zvečer, je neki neznan lopov nameraval začeti v Kamnički skedenj Martinca, trgovca v Mariboru. Skedenj je bil natlačeno polno sena. Vratna so bila nekoliko razdrapana, da je seno ven molelo. Tam je začel pozigalec začigati. To pa zapazi bližnj gospodiglar Anton Vognir. On vzame lop, gre gledati in se vidi počasno pri vratiči čepeti in začigati. Pozigalec zvečer žganje v smerni na kmetijskem potoku.

SPRICEVALO Po italijanskem zakonu §43, sklenjenem 24 junija 1895 se vsi naši izvlečki prej pregledajo po državah.

Steklenice so na napravo 1, 2, 4, 12 litrov ali več.

Kdor se ne počasa lega dobrega in finega izvlečka "Orosi", mu pošlemo.

1 liter silovike 1 liter Pelinovice 1 liter Chartreussa

1 „ Vlahova 1 „ Konjaka Fer ta

1 „ Maraskina 1 „ Brinovca A mta

1 „ Kimljeva 1 „ Rum „ vsetna

12 litrov (3 galone) samo za tri dollarje.

Istočasno Vaš prilofimo zastonj, kjer je popisano, kako se delajo razne žganje.

Pošlite nam tri dollarje po money orderu ali v pismu in pošlemo Vam ta-

koj, rečene izvlečke in knjige. Brez denarja se ne odposilja.

NADALJE PRODAJMO vremoge parfume iz starega kraja in sicer jeden iter za en dollar.

Predlagamo zdravilno mleko za lisnjasto kojo in razne pršne na njej; naše mleko je napravljeno iz čistih korenin, je zdravilno in odstrani vso nesnago in telesa.

MI JAMČIMO ZA VSE NASE STVARI.

Lj. nam zavojijo, črko potrebujete tukaj ali v starem kraju.

Poškusite pravilno izdraviti iz laboratorija "Orosi", katera imamo za vse bolezni.

Pisnina vse poizvedbe naslovite na

"Winnetou, rdeči gentleman".

Spisal Karl May. Pritevil za "Glas Naroda" R.

(Nadaljevanje.)

"Potem je moral deliti svoje ljudi. Polovico jih je moral poslati na prvi, polovico pa na drugi konec; ti pri vhodu so čakali skriti na nas in bi bili slii za nami."

"To sem si mislil tudi sam."

"Ali je svet kamnit ali porastel?"

"Prodor je kamnen, pred njim pa je dolina, porastla s travo."

"Potem mora zapustiti drugi oddelek sled, kjer bi mi gotovo videli. Mi bi torej ne šli nikakor v past."

"Gotov bi sliti! Ljudje so prebrisanejši, kot si ti misliš. Drugi oddelki ni zaostal, ampak jahal skozi predor."

"Uff! Kako pa naj bi bili zajeli nas spredaj in zadej?"

"To sem premisil tudi sam. Na to je jeden sam odgovor mogoč, namreč, da je moral iti ta oddelek po kaki drugi poti in prišel zopet pred vhod."

"Tukaj se je izkazal moj brat zopet prebrisanega. Ali si dobil to pot?"

"Da. Jaz sem šel najprvo tudi v prodor, dasi je bilo nevarno; a spoznati sem ga moral. Prav skozi nisem mogel seveda, ker bi bil naletel na Apache, kteri so ga bili popolnoma zasedli. Zato se obrnem; baš pred izhodom zasišim hitre korake. K sreči je bilo nekaj debelega kamjenja, med katerim se skrijem tako, da me ni videl; videl sem, da je neki Apach."

"Mogoče je bil stražar iz vršička gore?"

"Mogoče."

"Ta nas je torej videl in sporočil Winnetouvu."

"Mogoče tudi ne. Lahko da mu je Winnetou sporočil, ko so zapustili planino, naj pride za njimi."

"To ne, ker bi bil z njim tudi tisti, kjer bi mu sporočil; prišel je pa sam. Torej je tako, kot sam mislim. On je videl naš prihod in hotel to sporočiti Winnetouvu. Dobro, da ti je preostajalo toliko časa, da si se lahko skrili. Kaj si pa potem storil?"

"Premisil sem. Če nam hoče priti sovražnik z hrbot, potem nas mora čakati na kakem skritem kraju, koder gremo mi mimo. Kje bi bil ta kraj? Vsekakor dolina, v kateri smo; ta pa je najprimernejša tam, od koder se pride na desno do predora. Če se Apachi tankam skrijejo med drevji, nas morajo videti in nam lahko sledi neopaženo do pasti; tam nam kar lepo zapro vhod, pa smo vjeti. Tako sem si mislil, se vrnil in se plazil tja, kjer sem si mislil, da morajo biti po mojem računu Apache skriti."

"Ali si jih našel?"

"Ne preeej, ker sem bil prej tam kot oni; toda nisem čakal dolgo na njih prihod."

"Tako? So prišli? Ali si jih videl in štel?"

"Old Shatterhand je bil z obema belima in kakimi desetimi Indijanci."

"Torej zapoveduje Winnetou tistem oddelku, kjer nas čaka na oni strani."

"Tako je. Ko pridejo, preeej posedojo. Danes sem toliko tvegal in bil vendar srčen; zato sem si upal prav bližu, da bi slišal, kaj bodo govorili."

"In kaj so govorili?"

"Nič. Ko pridev prav zraven, sta govorila samo oba bela, a ne tako, da bi mogel slišati; ko se pa še malo pomaknem, pa prenehata. Apache so molčali; Old Shatterhand ni živil niti besedice. Jaz sem bil tako blizu njega, da bi ga bil latko prijet. Kako bi se jezil, če bi zvedel!"

"Santer ima prav. Ježilo me je, pa kako! Ta človek je bil res tako zvit, kakor drzen! Zaledovali gre Winnetouva in mene, ko sta govorila med seboj pri grobeljih! Potem gre za nami do predora, uganje popolnoma naš načrt; konečno gre še tje, kamor me je poslal Winnetou in čaka na nas! Za menoj leži in zgrabitam ga že za del oblike! To je smola, izredna smola, tak velika smola, kakor je bila velika njegova sreča! Če bi se mi bilo posrečilo obdržati ga, bi se bilo moje življenje obrnilo čisto drugačje; to vem zdaj gotovo; tudi v splošnem bi bilo marsikaj drugačje. Osodo človeškega oddela včasih jeden sam trenutek; če se kaj malekontnega ne stori ali opusti, pa so pota človeka navidezno povsem drugačna; navidezno, pravim, ker v resnici odločuje vladar sveta, kjer vodi solnce in zvezde in najmanjšega metuljčka od evteke do evteke."

Tolaži me malo v tej jezi to, da sišim zdaj vse, medtem ko ni Santer pri nas načesar zvedel.

"Tako bližu psa si bil?" zakliče Kiowa. "Zakaj mu nisi porinil noža v sreč?"

"Tega vendar nisem smel!"

"Zakaj ne?"

"Ker bi bil s tem pokvaril vse. Kakšen ropot bi bil nastal! Apache bi bili tekli k Winnetouvu in mu povedali, da je njegov načrt izdan. Potem bi ga ne bilo mogoče več vjeti; kako bi prišel jaz do nuggeta, kterega moram imeti!"

"Ti ga sploh nikdar ne dobiš. Ali je Old Shatterhand še tam, kjer si ga videl?"

"Upam vsaj."

"Samo upaš? Mogoče je torej odšel? Jaz mislim, da čaka na nas!"

"To je hotel prvočno; lahko je pa, da je zdaj svoj namen opustil."

"Iz kakšnega vzroka?"

"Ve, da je bil zasedovan."

"Uff! Kako je mogel zvedeti?"

"Vsled neke luknje, neunne, proklete luknje, ktera je bila v zemlji in jo je morala izkopati kaka žival!"

"Kaj luknja tudi lahko govoril?"

"Vesali da. Vsaj ta je govorila. Ko se hočem odplaziti, se obrnem. Pri tem sem se moral opreti na roke; kar se mi vdere desna roka skozi mehko površje, pod katerim je bila neka luknja; pri tem je nastal šum, keterga je slišal Old Shatterhand. V trenutku se obrne in me je moral zagledati; ko skočim namreč na noge in hočem zbežati, je bil on prav tako uren kot jaz; skoro bi me bil vjet, kajti zgrabil me je bil že za sunkno. Jaz se mu pa stregam in zbežim na stran. Vipl je za meno, naj se ustavim in mi grozil, da bodo sicer strelej; toda jaz sem prepričen, da bi storil tako neumnost. Nasprotno; jaz zbežim še globokejše v gozd, kjer se skrijem, dokler ni bili končana vsa nevarnost."

"Kaj so pa storili ljudje?"

"Hoteli so najbrž za meno, a jim je prepovedal. Zapovedal jim je, naj ostanejo, kjer so in čakajo načrt, dokler se ne vrne; nato jo ubere za meno. Par trenutkov sem slišal njegove korake za meno, potem je pa utihnilo vse."

"Torej je odšel?"

"D..."

"Kam?"

"Ne vem. Skoro getovo ni šel daleč; ko je uvidel, da me ne dobi, se je na vsak način vrnil."

"Ali te ju spoznal?"

"Ne vratjam; je bilo pretempo."

"Mogoče je pa prišel semjak in nas kod opazuje?"

"Nemogoče! On sploh ni mogel videti, kam bežim. Na vsak način se vrnil na svoj prostor. Ko se mi je zdelo, da čepim dovolj dolgo v gozdu, se splazim na prost, da bi hitrejše tekel. Kar mi zakliče straža, po kateri sem spoznal, da ste tukaj."

Nastane odmor. Vodja je zvedel, kar je žezel vedeti; zdaj pa premisla o tem. Za nekaj časa ga slišim spregovoriti:

"Kaj misli zdaj storiti moj beli brat?"

"Jaz želim najprije vedeti, kaj skleneš ti."

"Kakor sem zvedel od tebe, je vse drugače, kot smo si mislili. Če bi nam bilo posrečilo, presenetiti Apache, bi bili prišli v naše roke, ne da bi nas stalo kapljivo kvri. Zdaj nas pa pričakujemo. Old Shatterhand te je videl; on ve, da je izdan njegov načrt in bode zelo previden. Najboljše je, da zapustimo te kraje."

"Zapustimo! Ali hočeš editi? Kaj ti vse ne pride na misel! Ali se res bojiš te pešice Apachov?"

"Moj beli brat me ne bode hotel žaliti! Jaz ne poznam strahu; če pa dobim sovražnika lahko tudi brez prelivanja krvi, potem ti bode umevno, da si izvolim ta način. Tako dela vsaj pametni vojnik, tudi je že tako hraber."

"Ali misliš, da lahko vjamemo Apache, če zapustimo te kraje?"

"Da."

(Dalje pri hodonjki.)

Vključen je tudi fragment iz romana "Winnetou, rdeči gentleman".

Spisal Karl May. Pritevil za "Glas Naroda" R.

Nadaljevanje.

"Potem je moral deliti svoje ljudi. Polovico jih je moral poslati na prvi, polovico pa na drugi konec; ti pri vhodu so čakali skriti na nas in bi bili slii za nami."

"To sem si mislil tudi sam."

"Ali je svet kamnit ali porastel?"

"Prodor je kamnen, pred njim pa je dolina, porastla s travo."

"Potem mora zapustiti drugi oddelek sled, kjer bi mi gotovo videeli. Mi bi torej ne šli nikakor v past."

"Gotov bi sliti! Ljudje so prebrisanejši, kot si ti misliš. Drugi oddelek ni zaostal, ampak jahal skozi predor."

"Uff! Kako pa naj bi bili zajeli nas spredaj in zadej?"

"To sem premisil tudi sam. Na to je jeden sam odgovor mogoč, namreč, da je moral iti ta oddelek po kaki drugi poti in prišel zopet pred vhod."

"Tukaj se je izkazal moj brat zopet prebrisanega. Ali si dobil to pot?"

"Da. Jaz sem šel najprvo tudi v prodor, dasi je bilo nevarno; a spoznati sem ga moral. Prav skozi nisem mogel seveda, ker bi bil naletel na Apache, kteri so ga bili popolnoma zasedli. Zato se obrnem; baš pred izhodom zasišim hitre korake. K sreči je bilo nekaj debelega kamjenja, med katerim se skrijem tako, da me ni videl; videl sem, da je neki Apach."

"Mogoče je bil stražar iz vršička gore?"

"Mogoče."

"Ta nas je torej videl in sporočil Winnetouvu."

"Mogoče tudi ne. Lahko da mu je Winnetou sporočil, ko so zapustili planino, naj pride za njimi."

"To ne, ker bi bil z njim tudi tisti, kjer bi mu sporočil; prišel je pa sam. Torej je tako, kot sam mislim. On je videl naš prihod in hotel to sporočiti Winnetouvu. Dobro, da ti je preostajalo toliko časa, da si se lahko skrili. Kaj si pa potem storil?"

"Premisil sem. Če nam hoče priti sovražnik z hrbot, potem nas mora čakati na kakem skritem kraju, koder gremo mi mimo. Kje bi bil ta kraj? Vsekakor dolina, v kateri smo; ta pa je najprimernejša tam, od koder se pride na desno do predora. Če se Apachi tankam skrijejo med drevji, nas morajo videti in nam lahko sledi neopaženo do pasti; tam nam kar lepo zapro vhod, pa smo vjeti. Tako sem si mislil, se vrnil in se plazil tja, kjer sem si mislil, da morajo biti po mojem računu Apache skriti."

"Ali si jih našel?"

"Ne preeej, ker sem bil prej tam kot oni; toda nisem čakal dolgo na njih prihod."

"Tako? So prišli? Ali si jih videl in štel?"

"Old Shatterhand je bil z obema belima in kakimi desetimi Indijanci."

"Torej zapoveduje Winnetou tistem oddelku, kjer nas čaka na oni strani."

"Tako je. Ko pridejo, preeej posedojo. Danes sem toliko tvegal in bil vendar srčen; zato sem si upal prav bližu, da bi slišal, kaj bodo govorili."

"In kaj so govorili?"

"Nič. Ko pridev prav zraven, sta govorila samo oba bela, a ne tako, da bi mogel slišati; ko se pa še malo pomaknem, pa prenehata. Apache so molčali; Old Shatterhand ni živil niti besedice. Jaz sem bil tako blizu njega, da bi ga bil latko prijet. Kako bi se jezil, če bi zvedel!"

"Santer ima prav. Ježilo me je, pa kako! Ta človek je bil res tako zvit, kakor drzen! Zaledovali gre Winnetouva in mene, ko sta govorila med seboj pri grobeljih! Potem gre za nami do predora, uganje popolnoma naš načrt; konečno gre še tje, kamor me je poslal Winnetou in čaka na nas!

Za menoj leži in zgrabitam ga že za del oblike! To je smola, izredna smola, tak velika smola, kakor je bila velika njegova sreča! Če bi se mi bilo posrečilo obdržati ga, bi se bilo moje življenje obrnilo čisto drugačje; to vem zdaj gotovo; tudi v splošnem bi bilo marsikaj drugačje. Osodo človeškega oddela včasih jeden sam trenutek; če se kaj malekontnega ne stori ali opusti, pa so pota človeka navidezno povsem drugačna; navidezno, pravim, ker v resnici odločuje vladar sveta, kjer vodi solnce in zvezde in najmanjšega metuljčka od evteke do evteke."

Tolaži me malo v tej jezi to, da sišim zdaj vse, medtem ko ni Santer pri nas načesar zvedel.

"Tako bližu psa si bil?" zakliče Kiowa. "Zakaj mu nisi porinil noža v sreč?"

"Tega vendar nisem smel!"

"Zakaj ne?"

"Ker bi bil s tem pokvaril vse. Kakšen ropot bi bil nastal! Apache bi bili tekli k Winnetouvu in mu povedali, da je njegov načrt izdan. Potem bi ga ne bilo mogoče več vjeti; kako bi prišel jaz do nuggeta, kterega moram imeti!"

"Ti ga sploh nikdar ne dobiš. Ali je Old Shatterhand še tam, kjer si ga videl?"

"Upam vsaj."

"Samo upaš? Mogoče je torej odšel? Jaz mislim, da čaka na nas!"

"To je hotel prvočno; lahko je pa, da je zdaj svoj namen opustil."

"Iz kakšnega vzroka?"

"Ve, da je bil zasedovan."